

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Kompozice

Podnázev: Fotografie inspirovaná hudební skladbou

Práci předložila studentka: Šárka JENÍKOVÁ

Studijní obor a specializace:

Multimediální design, specializace Užitá fotografie

Hodnocení vedoucího práce:

Práci hodnotil: Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Cíl práce z formálního hlediska naplněný je.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Postupy a technologie, které Šárka Jeníková zvolila, nejsou nijak inovativní či originální. Sama hodnotí jako pozitivní důsledek bakalářské práce sebezdokonalení v programu Photoshop. Bohužel však nedosáhla míru nutnou k přesvědčivé iluzi, kterou chtěla zprostředkovat.

3. Přínos práce pro daný obor

Nevidím žádný.

4. Silné stránky díla

Volba hudební skladby Different Trains od Steva Reicha v kombinaci s motivem Ostravských železárén je logická a smysluplná. Nabízí, respektive vybízí k velkému množství variací a možných přístupů k tématu této bakalářské práce. Nutno podotknout, že Šárka Jeníková jich využila naprosté minimum a to ještě v neuspokojivé míře.

Pozitivně hodnotím též teoretickou část bakalářské práce. Jejím plusem je přehlednost a srozumitelnost sdělení. Šárka velice dobře artikuluje svoji motivaci i řešení, která v rámci své bakalářské práce zvolila. Jako zcela zbytnou považuji pak část o kompozičních pravidlech, která je

velice všeobecná a nijak nenavazuje na samotné téma a též detailní popis všech autorčiných klauzurních prací. To jsou však jen kosmetické neduhy jinak solidní teoretické práce.

5. Slabé stránky díla

Za slabou stránku bakalářské práce se bohužel dá považovat kompletní fotografický výstup. První ze tří sérií sice obsahuje několik kvalitních snímků, celkově však působí jako skica, na jejímž základě si umělec teprve bude vybírat směr, kterým chce vykročit. Třetí série trpí v menší míře stejným neduhem. Mimo to se však zcela odtrhla od tématu a spojitost se skladbou Different Trains je naprosto mizivá. Většina snímků pak vykazuje kvality semestrálního cvičení studenta prvního ročníku fotografie. Druhá série, kterou autorka prohlašuje za stěžejní, je rozhodně nejambicióznější a působí na první pohled nejlépe. Rozhodně má oproti již zmiňovaným sériím, ucelený charakter. Rovněž návaznost na Reichovu kompozici je evidentní. Dokonce bych řekl, že skutečně komplexně vystihuje mnoho charakteristik, které skladba Different Trains obsahuje. Je tu jasná struktura, která je na mnoha místech narušena. Konfrontace mechanického s přírodním. I kontrastující nálady, kde dominuje jistý tíživý prvek. To vše a ještě více bychom mohli hodnotit velice kladně. Taktéž kombinace civilních a vykonstruovaných obrazů je sympatická. Na druhou stranu je tu bohužel mnoho nedostatků, které ryze pozitivní zážitky znemožňují. Především je to technická nedokonalost a to jak v samotných fotografiích, tak v postprodukci. Aby byl divák skutečně vtažen do podivného světa, který autorka nabízí, musela by nejprve vytvořit skutečně přesvědčivou iluzi. Tak se ale nestává. Samotné levitující objekty jsou zajímavé a v podstatě i uspokojivé, nebýt několika zásadních nedostatků. Princip zrcadlení detailů Ostravských železáren, ačkoliv jednoduchý a často užívaný efekt, zde plní svoji úlohu. Tím spíše, že Šarka vcelku rafinovaně pozměnila některé detaily, čímž se vyhnula bezduchému mechanickému efektu. Objekty tak dostávají individuální charakter a kredibilitu. Tu ovšem stejně rychle ztrácejí při hlubším zkoumání. Něco na objektech nehraje a není to evidentně absurdní – je to světlo. Světlo, základní prvek fotografie zde fotografa nevyužila, nenechala pracovat ve svůj prospěch, ale naopak jím nechala rozbořit celou svoji jinak poměrně zajímavou konstrukci. Charakter světla na levitujících objektech je odlišný, než na fotografiích podkladových. Dále v samotných objektech směr světla ztrácí logiku. Má-li předložená iluze fungovat opravdu věrohodně, nemůže na polovinu objektu padat světlo shora a na druhou zespoda. Tento problém by šel jednoduše redukovat focením za rozptýleného světla.

Dále je tu měřítko, které objektům autorka přisuzuje. Pro maximální efekt, by hypotetické měřítko mělo vyzdvihnout monumentalitu objektů. Ty však nyní působí pokaždé jinak velké a někdy vzbuzují spíše dojmem přefouknutého balónku, než létajícího monstra. V jednom případě to až absurdně demonstruje uměle nanesený stín, který spíše demonstruje autorčinu naivitu, než očekávaný rozměr létajícího předmětu.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Celý projekt je, zvláště po přečtení teoretické práce, zklamáním nad nenaplněnými ambicemi. I z tohoto důvodu navrhuji Šárce Jeníkové využít opravný termín a svoji práci dotáhnout do uspokojivé podoby. Teoretickou práci pak bude stačit jen minimálně přizpůsobit. Koncept a základní materiál druhé série je skutečně dobrý a zaslouží si realizaci. Zbylé dvě série navrhuji celkově přehodnotit a hledat zcela nový přístup.

Nevyhověl.

Datum: - 2 -06- 2015

Podpis:

